

Mikrosocjologia

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Socjologia	Cykl dydaktyczny 2025/2026	
Specjalność -	Kod przedmiotu HSOCS.I2.03191.25	
Jednostka organizacyjna Wydział Humanistyczny	Języki wykładowe polski	
Poziom kształcenia Studia licencjackie I stopnia	Obligatoryjność Obowiązkowy	
Forma studiów Stacjonarne	Blok zajęciowy Przedmioty podstawowe	
Profil studiów Ogólnoakademicki	Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Nie	
Koordynator przedmiotu	Grzegorz Kubiński	
Prowadzący zajęcia	Grzegorz Kubiński	
Okres Semestr 2	Forma zaliczenia Egzamin	Liczba punktów ECTS 6
	Forma prowadzenia i godziny zajęć Wykład: 30 Ćwiczenia audytoryjne: 30	

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawową aparaturą pojęciową, zapleczem teoretycznym oraz badaniami empirycznymi z zakresu socjologii mikro-układów społecznych. Do zagadnień tradycyjnie uznawanych za wchodzące w skład tak zwanej mikrosocjologii podchodzić będziemy przy zastosowaniu różnych perspektyw teoretycznych, takich jak strukturalizm, interakcjonizm symboliczny, psychologia ewolucyjna. Nie obędzie się również bez wprowadzenia wybranych elementów psychologii społecznej, z którą mikrosocjologia jest często zbieżna tematycznie. Przedmiotem wykładów będzie przede wszystkim anatomia mikro-układów społecznych (grup, interakcji, sytuacji społecznych) oraz procesy, jakim te układy podlegają.
----	--

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy - Student zna i rozumie:			
W1	Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu nauk społecznych, wiedzę o małych strukturach, jej relacjami z innymi dyscyplinami, subdyscyplinami socjologii	SOC1A_W01	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
W2	Ma podstawową wiedzę o podmiocie konstytuującym struktury społeczne, jest świadomy znaczenia grup w budowaniu tożsamości jednostki, ma wiedzę na temat mechanizmów dynamiki struktur grupowych i zależności wzajemnych pomiędzy jednostką a grupą	SOC1A_W04	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
W3	Posiada podstawową wiedzę o normach i regułach organizujących mikrostruktury, i instytucje z nimi związane, posiada wiedzę o mechanizmach transmisji reguł w grupie, norm grupowych	SOC1A_W06	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
W4	Posiada wiedzę na temat instytucji związanych z mikrostrukturami, odnoszącymi się do tego poziomu świata.	SOC1A_W03	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
W5	Zna podstawowe i metody i techniki stosowane na gruncie małych grup społecznych.	SOC1A_W05	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
Umiejętności - Student potrafi:			
U1	Umie rejestrować i interpretować zjawiska społeczne, kulturowe, ekonomiczne, polityczne odnoszące się do sfery mikrostruktur	SOC1A_U01	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
U2	Umie zastosować normy, zasady etyczne w praktyce badawczej.	SOC1A_U05	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
U3	Potrafi formułować sądy odnoszące się do zachowań jednostki w grupie, na temat jej motywów postępowania oraz przewidywać konsekwencje tego działania.	SOC1A_U06	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin
Kompetencje społecznych - Student jest gotów do:			
K1	Zdaje sobie sprawę z konieczności bycia aktywnym podmiotem w życiu społecznym.	SOC1A_K06	Aktywność na zajęciach, Kolokwium, Egzamin

Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się dla modułu zajęć

Celem modułu jest zapoznanie studentów z podstawową aparaturą pojęciową, zapleczem teoretycznym oraz badaniami empirycznymi z zakresu mikrosocjologii.

Nakład pracy studenta

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane aktywności
Wykład	30
Ćwiczenia audytoryjne	30

Przygotowanie do zajęć	40
Samodzielne studiowanie tematyki zajęć	45
Egzamin lub kolokwium zaliczeniowe	2
Dodatkowe godziny kontaktowe	4
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 151
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 60

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Formy prowadzenia zajęć
1.	<p>Mikrosocjologia - ćwiczenia: Celem ćwiczeń jest zapoznanie studentów - na drodze analizy i krytycznej dyskusji literatury przedmiotu - z podstawową aparaturą pojęciową stosowaną w socjologii małych grup społecznych. Do zagadnień tradycyjnie uznawanych za wchodzące w skład tak zwanej mikrosocjologii podchodzić będziemy przy zastosowaniu różnych perspektyw teoretycznych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie, omówienie reguł gry. 2. Grupy społeczne (w tym i małe) – definicje, własności, typologie. Szmátka, Jacek. 1983. Próba strukturalistycznej koncepcji małej grupy społecznej, w: „Studia Socjologiczne” nr 2, s. 153-170. Turowski, Jan. 2001. Socjologia. Małe struktury społeczne, Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL, s. 107-114. 3. Grupy odniesienia. Merton, Robert K. 2002. Teoria socjologiczna i struktura społeczna, Warszawa: WN PWN, s. 283-306. Szlendak, Tomasz. 2004. Supermarketyzacja. Religia i obyczaje seksualne młodzieży w kulturze konsumpcyjnej, Wrocław: Wydawnictwo UWr, s. 77-100. Turowski, Jan. 2001. Socjologia. Małe struktury społeczne, Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL, s. 115-127. 4. Socjalizacja a grupy pierwotne. Berger, Peter L., Thomas Luckmann. 1983. Społeczne tworzenie rzeczywistości, Warszawa: PIW, s. 202-249. Pinker, Steven. 2005. Tabula rasa. Spory o naturę ludzką, Gdańsk: GWP, s. 529-569. 5. Wpływ społeczny w małych grupach: między konformizmem a dewiacją. Brown, Rupert. 2006. Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk: GWP, s. 116-152 Janis, Irving. 1992. Uogólnienia dotyczące grupowego myślenia, w: Jacek Szmátka (red.), Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. II, Kraków: Skrypt UJ, s. 185-200 6. Myślenie o grupach: kategoryzacja społeczna. Brown, Rupert. 2006. Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk: GWP, s. 17-34, 232-269. 7. Wydajność grupowa a wydajność jednostek. Brown, Rupert. 2006. Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk: GWP, s. 153-200. 8. Konflikt i dylematy społeczne w małych grupach. Brown, Rupert. 2006. Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk: GWP, s. 201-231. Micki, Marek. 1992. Konflikty społeczne. Pułapki i dylematy działań zbiorowych, Warszawa: IFiS PAN, s. 57-108. 9. Anatomia i funkcje roli społecznej. Bielajew, E.W. i D.N. Szalin. 1979. Pojęcie «rola» w socjologii, w: Jacek Szmátka (red.), Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. I, Kraków: Skrypt UJ, s. 103-125 Łoś, Maria. 2004. «Rola społeczne» w nowej roli, w: Irena Machaj (wybór), Małe struktury społeczne, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 93-106. Szmátka, Jacek. 2007. Małe struktury społeczne. Wstęp do mikrosocjologii strukturalnej, Warszawa: PWN, s. 141-150 (rozdz. 5. Role społeczne i struktury ról; ale tylko podrozdziały 5.1 i 5.2). 10. Krystalizowanie się statusów w małych grupach. Merton, Robert K. Zestawy ról, zestawy statusów społecznych i sekwencje statusów w czasie, w: Piotr Sztompka, Marek Kucia (red.), Socjologia. Lektury, Kraków: Znak, s. 142-153. Szmátka, Jacek. 2007. Małe struktury społeczne. Wstęp do mikrosocjologii strukturalnej, Warszawa: PWN, s. 127-140, 150-158 (rozdz. 4. Formowanie się i krystalizacja układów statusów; podrozdz. 5.3. Konstelacje i układy ról indywidualnych; podrozdz. 5.4. Złożoność zespołu ról a stopień autonomii jednostki). 11. Struktura komunikacji w małych grupach. Ball, Philip. 2007. Masa krytyczna. Jak jedno z drugiego wynika, Kraków: Insignis, s. 453-476. Mika, Stanisław. 1981. Psychologia społeczna, Warszawa: PWN, s. 475-488. Szmátka, Jacek. 2007. Małe struktury społeczne. Wstęp do mikrosocjologii strukturalnej, Warszawa: PWN, s. 206-219 (rozdz. 7. Struktura komunikowania się: wolność jednostki a wymogi struktury). 12. Struktura socjometryczna: spójność grupowa i atrakcyjność interpersonalna. Mika, Stanisław. 1981. Psychologia społeczna, Warszawa: PWN, s. 455-464. Szmátka, Jacek. 2007. Małe struktury społeczne. Wstęp do mikrosocjologii strukturalnej, Warszawa: PWN, s. 161-190 (rozdz. 6. Struktura socjometryczna: struktura afektywna małej grupy; ale tylko do podrozdziału 6.4.4 włącznie). Wojciszke, Bogdan. 2004. Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej, Warszawa: Scholar, s. 278-293 (rozdz. 8. Atrakcyjność i miłość, ale tylko podrozdz. 8.1 i 8.2). 13. Struktura przywództwa i władzy. Brown, Rupert. 2006. Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk: GWP, s. 90-111. Mika, Stanisław. 1981. Psychologia społeczna, Warszawa: PWN, s. 464-474. 14. Interakcje i rytuały interakcyjne. Collins, Randall. 2011. Łańcuchy rytuałów interakcyjnych, Kraków: ZW NOMOS, s. 63-82. Goffman, Erving. 2012. Zachowanie w miejscach publicznych, Warszawa, WN PWN, s. 93-125. Rancew-Sikora, Dorota. 2007. Analiza konwersacyjna jako metoda badania rozmów codziennych, Warszawa: Wydawnictwo Trio, rozdz. 3. pt. Struktury rozmów codziennych. 15. Kolokwium zaliczeniowe. 	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1	Ćwiczenia audytoryjne

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu	Formy prowadzenia zajęć
2.	<p>Mikrosocjologia - wykład: Celem wykładów jest zapoznanie studentów z podstawową aparaturą pojęciową, zapieczeniem teoretycznym oraz badaniami empirycznymi z zakresu socjologii mikro-układów społecznych. Do zagadnień tradycyjnie uznawanych za wchodzące w skład tak zwanej mikrosocjologii podchodzić będziemy przy zastosowaniu różnych perspektyw teoretycznych, takich jak strukturalizm, interakcjonizm symboliczny, psychologia ewolucyjna. Nie obędzie się również bez wprowadzenia wybranych elementów psychologii społecznej, z którą mikrosocjologia jest często zbieżna tematycznie. Przedmiotem wykładów będzie przede wszystkim anatomia mikro-układów społecznych (grup, interakcji, sytuacji społecznych) oraz procesy, jakim te układy podlegają.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Powitanie, omówienie reguł gry. Mikrosocjologia jako dział socjologii. 2. Klasycy mikrosocjologii. 3. Grupy społeczne I: realność grup, definicje, continuum grupowości. 4. Grupy społeczne II: typologie, proces stawania się grupą, czynniki wyboru grupy. 5. Kategoryzacja społeczna. 6. Produktywność grup. 7. Wpływ społeczny w małych grupach. 8. Konflikty i dylematy społeczne w małych grupach. 9. Interakcja społeczna – z różnych perspektyw. 10. Role i statusy społeczne I: anatomia roli społecznej, klasyfikacja oczekiwań, konflikt ról a konflikt w roli. 11. Role i statusy społeczne II: mechanizmy uzgadniania sprzecznych oczekiwań w obrębie zestawu ról, napięcia w roli, elementy teorii stanów oczekiwań. 12. Struktura komunikacji. 13. Struktura socjometryczna. 14. Struktura przywództwa. 15. Projekcja filmu - procesy grupowe w praktyce. 	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1	Wykład

Informacje rozszerzone

Metody i techniki kształcenia :

Kształcenie zdalne, Mini wykład, Dyskusja, Praca grupowa

Rodzaj zajęć	Metody zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
Wykład	Egzamin	
Ćwiczenia audytorjne	Aktywność na zajęciach, Kolokwium	

Warunki i sposób zaliczenia poszczególnych form zajęć, w tym zasady zaliczeń poprawkowych, a także warunki dopuszczenia do egzaminu

Kurs kończy się zaliczeniem na ocenę z ćwiczeń i egzaminem z wykładów. Warunkiem podejścia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń. Dozwolone są dwa terminy poprawkowe egzaminu i zaliczenia ćwiczeń, z czego do ostatnich należy podejść w sesji poprawkowej.

Sposób obliczania oceny końcowej

Obecność na wykładach nie jest obowiązkowa, aczkolwiek mile widziana. Dokładna znajomość ich treści – oraz literatury obowiązkowej – zostanie sprawdzona podczas egzaminu.

Egzamin ma formę pisemną. Aby przystąpić do egzaminu końcowego student musi uzyskać zaliczenie z ćwiczeń. Osobom, które w pierwszym terminie zaliczą ćwiczenia na ocenę bardzo dobrą ocena za egzamin zostanie podwyższona o pół stopnia. Ocena końcowa za kurs:

W przypadku osób, które zdały egzamin w pierwszym terminie ocena końcowa za kurs jest tożsama z oceną z egzaminu (+ bonus). W przypadku osób, które zdały egzamin w terminie poprawkowym ocena końcowa to ocena za egzamin (+ bonus), ale pomniejszona o pół stopnia (nie dotyczy osób, które zdały egzamin na ocenę dostateczną). W przypadku osób, które zdały egzamin w terminie poprawkowym II ocena końcowa to ocena za egzamin (+ bonus), ale pomniejszona o jeden stopień (nie dotyczy osób, które zdały egzamin na ocenę dostateczną).

Warunki zaliczenia ćwiczeń:

1. Jednym z warunków ukończenia kursu jest OBECNOŚĆ na zajęciach. Limit nieobecności, które nie wymagają usprawiedliwienia wynosi 2. Każda kolejna nieobecność (niezależnie od tego czy została usprawiedliwiona czy nie) musi zostać odpracowana. Odpracowanie to polegać będzie na pojawieniu się na dyżurze u prowadzącego kurs i zdaniu ustnej relacji z tekstów obowiązkowych zadanych na opuszczone zajęcia. Odpracowanie wszystkich „ponadnormowych” nieobecności jest warunkiem zaliczenia kursu. Nieobecność, choćby została odpracowana, na siedmiu lub więcej spotkaniach jest równoznaczna ze skreśleniem studenta z listy uczestników kursu (negocjacje podlegają tu będą jedynie przypadki

ewidentnie trudne, spowodowane okolicznościami niezawinionymi przez studenta).

2. Student, który pragnie ukończyć kurs, musi uzyskać pozytywną ocenę z KOLOKWIUM ZALICZENIOWEGO. Odbędzie się ono na ostatnich zajęciach i obejmować będzie swym zakresem treści omawiane podczas kursu. Ocena za kolokwium stanowić będzie ostateczną ocenę za zajęcia. Prowadzący zastrzega sobie również prawo do przeprowadzania w trakcie kursu tak zwanych „wejściówek”, czyli krótkich testów sprawdzających przygotowanie studentów do zajęć (chodzi tu o stopień zaznajomienia z tekstami obowiązkowymi).

3. Podczas kursu premiowana będzie przed wszystkim PRACA W GRUPACH. Skład grup ustalony musi zostać jeszcze przed drugimi zajęciami i nie powinien ulegać zmianie. W skład grupy może wchodzić maksymalnie 5 osób. Na każdych zajęciach grupy wykonywać będą zadania, zaś wykonanie oceniane będzie przez prowadzącego w skali 0-5 pkt. Członkowie grupy (lub grup), która pod koniec kursu zbierze największą liczbę punktów (wedle określonego przez prowadzącego przelicznika), zostaną zwolnieni z kolokwium końcowego, automatycznie uzyskując za nie oceny bardzo dobre.

Sposób i tryb wyrównywania zaległości powstałych wskutek nieobecności studenta na zajęciach

Obecność na wykładach nie jest obowiązkowa. Podczas ćwiczeń dozwolone są 2 nieusprawiedliwione nieobecności. Każdą kolejną należy odpracować na dyżurze u prowadzącego w pierwszym możliwym terminie.

Zasady udziału w poszczególnych zajęciach, ze wskazaniem, czy obecność studenta na zajęciach jest obowiązkowa

Wykład: Studenci uczestniczą w zajęciach poznając kolejne treści nauczania zgodnie z sylabusem przedmiotu. Studenci winni na bieżąco zadawać pytania i wyjaśniać wątpliwości. Rejestracja audiowizualna wykładu wymaga zgody prowadzącego. Ćwiczenia audytoryjne: Studenci przystępując do ćwiczeń są zobowiązani do przygotowania się w zakresie wskazanym każdorazowo przez prowadzącego (np. w formie zestawów zadań). Ocena pracy studenta może bazować na wypowiedziach ustnych lub pisemnych w formie kolokwium, co zgodnie z regulaminem studiów AGH przekłada się na ocenę końcową z tej formy zajęć.

Literatura

Obowiązkowa

1. Szmatka, Jacek. 2007. Małe struktury społeczne. Wstęp do mikrosocjologii strukturalnej, Warszawa: WN PWN.
2. Brown, Rupert. 2006. Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk: GWP.

Dodatkowa

1. Adams, K, G.J. Galanes. 2008. Komunikacja w grupach, Warszawa: WN PWN.
2. Aronson, Elliot. 2000. Człowiek – istota społeczna, Warszawa: PWN.
3. Aronson, Elliot, Timothy D. Wilson i Robin M. Akert. 1997. Psychologia społeczna. Serce i umysł, Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.
4. Bavelas, A.. 1979. „Wzory komunikacji w grupach zadaniowych”, w: Jacek Szmatka (red.). Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. I, , Kraków: Skrypt UJ, s. 210-229.
5. Biddle, Bruce J.. 1992. „Współczesne tendencje w teorii roli”, w: Jacek Szmatka (red.), Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. II, Kraków: Skrypt UJ, s. 111-145.
6. Collins, Randall. 2011. Łańcuchy rytuałów interakcyjnych, Kraków ZW NOMOS.
7. Coser, Lewis A.. 2005. „Konflikt z grupami zewnętrznymi a struktura grupowa”, w: Piotr Sztompka, Marek Kucia (red.), Socjologia. Lektury, Kraków: Znak, s. 255-260.
8. Dahrendorf, Ralf. 2005. „Homo sociologicus. O historii, znaczeniu i granicach kategorii roli społecznej”, w: Piotr Sztompka, Marek Kucia (red.), Socjologia. Lektury, Kraków: Znak, s. 305-316.
9. Fiedler, F.E.. „Osobowościowe i sytuacyjne determinanty przywództwa”, w: Jacek Szmatka (red.). 1979. Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. I, Kraków: Skrypt UJ, s. 385-415 lub w: Hubert Sommer (oprac.). 1998. Małe struktury społeczne – wybór tekstów, Tyczyn: WSSG w Tyczynie, s. 128-145.
10. Flis, Andrzej. 2004. „Antropologiczna koncepcja grupy”, w: Irena Machaj (wybór), Małe struktury społeczne, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 53-62.
11. Gerson, Lowell W.. 1979. „Kara i pozycja: stosowanie sankcji wobec dewiantów w małych grupach”, w: Jacek Szmatka (red.), Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. I, , Kraków: Skrypt UJ, s. 539-551.
12. Goffman, Erving. 2006. Rytuał interakcyjny, Warszawa: WN PWN.
13. Goode, William J.. 2005. „Teoria napięć w roli”, w: Piotr Sztompka, Marek Kucia (red.), Socjologia. Lektury, Kraków: Znak, s. 154-162.
14. Gratton, Lynda, Tamara J. Erickson. 2008. 8 sposobów budowania dobrze współpracujących zespołów, w: „Harvard

- Business Review Polska" nr 4, s. 110-121.
15. Harvey, O.J. i Conrad Consalvi. 1979. „Status i konformizm w grupach nieformalnych”, w: Jacek Szmata (red.), Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. I, Kraków: Skrypt UJ, s. 521-536.
  16. Janis, Irving. 1992. „Uogólnienia dotyczące grupowego myślenia”, w: Jacek Szmata (red.), Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. II, Kraków: Skrypt UJ, s. 185-200.
  17. Kojder, Andrzej. 1980. Co to jest teoria naznaczenia społecznego?, w: „Studia Socjologiczne” nr 3, s. 45-65.
  18. Łoś, Maria. 2004. „„Role społeczne» w nowej roli”, w: Irena Machaj (wybór), Małe struktury społeczne, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 93-106.
  19. Merton, Robert K.. „Zestawy ról, zestawy statusów społecznych i sekwencje statusów w czasie”, w: Piotr Sztompka, Marek Kucia (red.), Socjologia. Lektury, Kraków: Znak, s. 142-153.
  20. Osherow, Neal. 2001. „Jak zrozumieć coś, co nie ma sensu: analiza wydarzeń w Jonestown”, w: Elliot Aronson (red.), Człowiek – istota społeczna. Wybór tekstów, Warszawa: PWN, s. 102-123.
  21. Oyster, Carol K. 2002. Grupy, Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.
  22. Pawłowska, Joanna. 1985. Relatywność pojęcia dewiacji w teoriach etykietowania, w: „Kultura i Społeczeństwo” nr 3, s. 149-159.
  23. Rich Harris, Judith. 2010. Każdy inny, Sopot: Smak Słowa.
  24. Skeris, Piotr. 2004. „Pojęcie «grupy odniesienia»”, w: Irena Machaj (wybór), Małe struktury społeczne, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 115-119.
  25. Stephan, Walter G. i Cookie W. Stephan. 2007. Wywieranie wpływu przez grupy. Psychologia relacji, Gdańsk: GWP.
  26. Szmata, Jacek. 1983. Próba strukturalistycznej koncepcji małej grupy społecznej, w: „Studia Socjologiczne” nr 2, s. 153-170.
  27. Tillmann, Klaus-Jürgen. 2006. Teorie socjalizacji. Społeczność, instytucja, upodmiotowienie, Warszawa: WN PWN.
  28. Turner, John. C.. 2004. „Ku poznawczej redefinicji pojęcia «grupa społeczna»”, w: Irena Machaj (wybór), Małe struktury społeczne, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 149-171.
  29. Turowski, Jan. 2001. Socjologia. Małe struktury społeczne, Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL.
  30. Warriner, Charles K.. 1979. „O realności grup społecznych raz jeszcze”, w: Jacek Szmata (red.), Elementy mikrosocjologii. Wybór tekstów, cz. I, Kraków: Skrypt UJ, s. 29-43.
  31. Wojciszke, Bogdan. 2004. Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej, Warszawa: Scholar, s. 278-293.
  32. Zając, Jan Mateusz. 2006. „Zapośredniczone kontakty społeczne w sytuacjach zadaniowych”, w: redakcja zbiorowa, Re: internet – społeczne aspekty medium. Polskie konteksty i interpretacje, Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.

Kierunkowe efekty uczenia się

Kod	Treść
SOC1A_K06	Zdaje sobie sprawę ze społecznych korzyści bycia aktywnym aktorem życia w skali lokalnej i globalnej, wykazuje motywację do zaangażowanego uczestnictwa w życiu społecznym oraz ekonomicznym wykazując się przedsiębiorczością .
SOC1A_U01	Poprawnie stosuje poznaną terminologię z zakresu socjologii i pokrewnych nauk społecznych i humanistycznych.
SOC1A_U05	Posiada umiejętność rozpoznawania przemian mikrostruktur i ich zależności od uwarunkowań społecznych i kulturowych oraz własnej pozycji w małych grupach z uwzględnieniem roli i statusu społecznego.
SOC1A_U06	Potrafi interpretować zjawiska charakterystyczne dla świata wielokulturowego w kontekście przemian społeczeństw nowoczesnych i ponowoczesnych i brać udział w debacie na temat zachodzących zmian.
SOC1A_W01	Zna podstawową terminologię socjologiczną.
SOC1A_W03	Zna podstawowe koncepcje teoretyczne w socjologii, zna różnice pomiędzy najważniejszymi paradygmatami analizy rzeczywistości społecznej.
SOC1A_W04	Zna główne sposoby wyjaśniania współczesnych zjawisk społecznych, jakie dominują obecnie w socjologii.
SOC1A_W05	Ma wiedzę o normach konstytuujących i regulujących struktury i instytucje społeczne; ma wiedzę o źródłach tych norm ich naturze, zmianach i sposobach wpływania na ludzkie zachowania.
SOC1A_W06	Ma elementarną wiedzę o relacjach zachodzących między procesami, strukturami i instytucjami społecznymi oraz między ich elementami.